ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՆԱԽԱՐԱՐԸ ՊՈԼՍՈՅ ՄԷՋ

ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ ԴՈՒՐԵԱՆԻ ՇԻՐԻՄԻՆ ԵՒ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ

Ինչպէս գրած էինք մեր նախորդ թիւով, Բաֆֆի Յովհաննէսեան Պոլիս կը գտնուէր, Հոկտեմբեր 9-ին։ Ստորեւ Պոլսէն ստացած մեր տեղեկութիւնները։

Հայաստանի Արտաքին Նախարար Բաֆֆի Յովհաննէսեանի ի պատիւ Պատրիարքարանի Մայր Եկեղեցւոյ յարակից «Յարութիւն Ամիրա Պէկճեան» սրահին մէջ արքունեացս կողմէ ընդունելութիւն մը։

Նախարար Յովհաննէսեան Պոլիս ժամանեց ժամը 12·15-ին, իրեն որպէս ընկերակից ունենալով Արտաքին Նախարարութեան Միջին Ասիական Հարցերու վարչութեան Գ. քարտուղար Արսէն Գասպարեանը, Եւրոպայի բաժնի վարչութեան Բ. քարտուղար Ներսէս Մկրտչեանն ու իր թիկնապահը՝ Գրիգոր Հայրապետեան։

Օդակայանը հիւրերը դիմաւորելու պարտականութիւնը առանձնաց հիւրամեծար պաշտօնավարները նախ չհանչցան հիւրերը, յետոյ անդրադարձան ու գանոնք պատուոյ սրահ առաջնորդեցին։ Հիւրերը առաջնորդուեցան Գոնրատ պանդոկ, ուր պիտի իջևանէին։

Հայաստանի պատուիրակութիւնը Պոլիս գացած է մասնակցելու համար Եւրոպական Խորհուրդի Նախարարաց Կոմիտէի ժողովին, որուն Հայաստան հրաւիրուած է Անկախ Հանրապետութիւններու Հաւաքականութեան անդամ 11 երկիրներու ու Վրաստանի հետ միասին։ Ժողովին նպատակն է աւելի սերտ յարաբերութիւններ ստեղծել Եւրոպական Խորհուրդի ու ՀԱՊ-ի միջեւ, եւ փնտրել թէ ի՞նչ պիտի ըլլայ Եւրոպայի նոր տարատարապետութեան մէջ Եւրոպական Խորհուրդին տեղը։

Բաֆֆի Յովհաննէսեան պանդոկ իջևնէն վերջ ընդհանրապէս ղրազեցաւ ժողովի պատրաստութիւններով ու այս առթիւ ունեցաւ քանի մը հիւրումներ։ Ցետոյ, Պատրիարքարան երթալէ առաջ, փափաքեցաւ այցելել Պետրոս Դուրեանի շիրիմը։ Ոտիկաններու առաջնորդութեամբ, Յովհաննէսեան եւ ընկերակիցները դացին Սկիւտար ու իրենց յարգանքի տուրքը մատուցին անմահ բանաստեղծի յիշատակին։ Այնուհետեւ անոնք նոյնիսկ դէպի Պատրիարքարան, նախքան Ելան դէպի Պատրիարքարան, բայց առաջնորդող պաշտօնեաներու անփորձութեան պատճառաւ, բաւական ժամանակ կորնչուցին, մինչեւ որ գտան Պատրիարքարանի ճամբան։ Այս պատճառաւ պատահեցաւ կարեւոր յապաղում մը։

Ժամը 17·30-էն սկսեալ Գումկարուի Մայր Եկեղեցւոյ յատակամասը լեցուած էր հրաւիրեալներով, որոնք կը սպասէին հիւրերու ժամանումին։ Պատրիարքարանի կողմէ հրաւիրուած համայնքային անձնաւորութիւններ, համայնքային մարմիններու ներկայացուցիչներ, հիմնարկներու ու հաստատութիւններու ներկայացուցիչներ, պրագիտներ, բանաստեղծներ, պրոֆեսորներ, մտաւորականներ, նկարիչներ եւ թատերական արուեստներու անօրէններ, մօտաւորապէս 120 հոգի։

Պատրիարքը հիւրերը առաջնորդեց դէպի եկեղեցի։ Բաֆֆի Յովհաննէսեան նախ համբուրեց Խորանի առջեւ դրուած Աւետարանը, ապա տեղեկութիւններ առաւ եկեղեցւոյ մասին։ Այնուհետեւ խմբովին առաջնորդուեցան դէպի յարակից սրահ, ուր պատուոյ դեղեցիկ անկիւն մը սարքուած էր։ Սեղանին շուրջ տեղ գրաւեցին նախարարն ու երկու ընկերակիցները, Պատրիարքը, Շահան Արքեպիսկոպոս, Մեսրոպ Եպիսկ. եւ Պ. փեղլօ Աթան։

Պատրիարքը խօսք առաւ, ծանօթացուց հիւրը եւ ըսաւ, որ ան արդէն տասը տարի առաջ պտնուած էր Պոլիս։ Ապա չարունակեց հետեւեալ կերպով.-

«Պոլիսը նոյն Պոլիսն է, ինչպէս եղած էր յիսուն տարի առաջ, հարիւր տարի առաջ։ Արտասահմանի մէջ մենք ունեցած ենք զանազան գաղութներ, բայց անոնցմէ շատեր չեն կրցած իրենց գոյութիւնը պահել եւ այսօր պատմութեան անցած են, ինչպէս Հնդկաստանի, աւելի վերջ Սինկափուրի, Ինտոնէզիական կղզիներու, կամ Եւրոպայի երկիրներու գաղութները։ Բայց Պոլիս միշտ եղած է տարբեր, ինքնուրոյն նկարագրով ու ըմբռնողութեամբ գաղութ մը, եւ այսօր մենք կը շարունակենք պահել մեր գոյութիւնը այս երկրին մէջ, շնորհիւ արդարադատ կառավարութեան մը հովանիին, ուր ընդհանուր հաւասար բայսիճցիներ կ'ապրինք, քանի որ կարեւոր ծառայութիւններ բերած ենք այս երկրին։ Ուր որ ապրած է Հայը, միշտ տեղւոյն պայմաններուն իր նպաստը բերած է։

«Արտասահմանի այսօրուան մեր գաղութներէն մէկ առանձնութիւն ունի պոլսահայ համայնքը՝ այն է թէ, ան ունի համերաշխ է, եւ պատճառն ալ այն է, որ կուսակցութիւն չունի։ Իրր այդ է որ աւելի լծուած ենք մեր կրթական-վարժարանային կեանքին ու մէկ սիրտ մէկ հոգի դարձած, հոս ամբողջ համայնքն է որ կը մտահոգուի մեր համայնքային հարցերով։ Ունինք 160 տարուան Ազգային Հիւանդանոց մը որուն նմանը չկայ արտասահմանի մէջ. ո՛չ Միջին Արեւելքի, ոչ ալ հեռաւոր Ամերիկայի մէջ։ Եւ այս բոլոր կարիքները, թէ՛ մեր ազգային վարժարաններու, թէ մեր հիւանդանոցին ու երկու որբանոցներուն համար, մեր ժողովուրդն է որ կը հոգայ»։

Ծախահարութիւններէ վերջ, խօսք առաւ Հայաստանի Արտաքին Նախարար Բաֆֆի Յովհաննէսեան, որ ըսաւ ի մէջ այլոց.-

«Շնորհակալութիւն Պատրիարք Հայր, հոգեւոր հայրեր, հոյրեր եւ եղբայրներ։ Ինծի համար յատուկ ուրախութիւն է գտնուիլ այսօր ձեր մէջ եւ ձեզի հետ բաժնել ազատ ու անկախ Հայաստանի յոյգերն ու յոյսերը։ Մենք, սիրելի հայրենակիցներ, բախտաւոր սերունդն մը ենք, որովհետեւ մեզի վիճակած է վկայակոչել մեր պապերուն հայրենիքին վերածնունդն ու մասնակցիլ անոր վերելքին։ Ո՞վ պիտի մտածէր կամ պիտի երեւակայէր հանի մը տարի առաջ, որ մեր հայրենիքը, Հայաստանը, պիտի կարողանար նուաճել իր անկախութիւնը, եւ պիտի կառուցէր ժողովրդավար Պետութիւն մը։ Ահա ստիպա հիմա դարձաւ իրականութիւն եւ հիմա մենք բոլորս մեծ պատասխանատուութեամբ, մեծ հրճուանքով կը նայինք դէպի Հայաստան, դէպի այն երկիրը, ուրկէ եկած ենք մեր պապերը, մեր նախնիները...։ Պոլիսը հայ ժողովուրդին համար միշտ եղած է մեր մտաւորական, մշակութային ու հանրային կեդրոնը։ Պոլիսը այսօր կը շարունակէ այդ հպարտ առաքելութիւնը, իր կրթական օճախներով, իր Պատրիարքարանով, իր աշխոյժ հայ համայնքով։ Համայնք մը, որ միաժամանակ հպարտ բաղաքացի է այս Պետութեան, Թուրքիոյ Հանրապետութեան, եւ միաժամանակ առիթ ունի տեւականացնելու, ապրեցնելու իր մշակոյթը, իր պատմական ժառանգութիւնը։ Եւ ես ձեզ կրնամ վստահեցնել, սիրելի հայրենակիցներ, որ Պոլիսը պիտի շարունակէ խաղալ այն շատ կարեւոր դերը, զոր դարերու ընթացքին խաղացած է ամբողջ Հայութեան համար։ Աստուած ձեզի հետ ըլլայ այս շատ կարեւոր ազգանուէր առաքելութեան մէջ։

«Մենք ժողովուրդ մըն ենք, որ ունեցած է, ինչպէս Պատրիարքը Հայրը ըսաւ, սեւ ամպեր, մեծ ողբերգական օրերը, եւ այսօր մենք ժառանգորդներն ենք այդ դժուար օրերուն, ոչ միայն անշուշտ չենք կրնար մոռնալ պատմութիւնը, բայց այսօրուան Հայաստանը ժողովրդավարական նորածին մեր հայրենիքը նուիրուած է ապրելու եւ յաւերժանալու իր բոլոր դրացիներուն հետ եւ ուրախ ենք ձեզի յայտնելու, թէ այս վերջին մէկուկէս տարուան ընթացքին, թէ՛ Նախագահի, թէ Արտաքին Նախարարի մակարդակով շփումները սկսած են ու կը շարունակուին, որպէսզի յարաբերութիւնները՝ Հայաստանի ու Թուրքիոյ միջեւ, ձեր պապերու ու ձեր նոր հայրենիքին միջեւ, դառնան կառուցողական, բարեկամական եւ շինիչ։ Եւ այս աշխատանքին մէջ դուք ալ ձեր կարեւոր նուաճումը կարող էք ունենալ։ Դուք էք այն ոսկեայ կամուրջը, որով կարող էք կապել մեր երկու երկիրները, տնտեսական ու մշակութային եւ այլ առումներով։ Եւ մենք պարտաւորուած ենք մեր ցաւերը մեր սրտերուն մէջ պահելով դէպի առաջ նայիլ եւ ստեղծել այնպիսի ընկերական յարաբերութիւն, ուրտեղ մեր բոլոր խնդիրները մեծ կամ փոքր կը լուծուին բարեկամներու, եղբայրներու եւ հարեւան ժողովուրդներու միջեւ։ Միայն ու միայն լաւը կը սպասէ Հայաստանի, մեր երկու պետութիւններու յարաբերութիւններուն եւ վերջ ի վերջոյ՝ ճշմարտութեան։ Առաջին անգամ չէ որ Հայաստան կ'ապրի դժուարին օրեր։ Ֆաղաքական կարգավիճակը, տնտեսական տագնապը, գաղթականներու թշուառ կեանքը մեզի իբր յիշատակ կը ժառանգեն առաջին Հանրապետութեան կեանքէն։ Բայց ես, հայ ժողովուրդի եւ իր կառավարութեան անունով սիրելի հայրենակիցներ, պատիւը ունիմ ձեզ վստահեցնելու, որ նոր ու անկախ Հայաստանը պիտի չքաժնէ առաջին անկախ Հանրապետութեան նոյն նպատակները։ Որովհետեւ այսօր, ողջ հայ ժողովուրդը, Մայր Հայրենիքի մէջ եւ ի Սփիւռս աշխարհի, կը գիտակցի, որ Հայաստան այսօր կ'ապրի իր ամենաբախտորոշ նպատակները։ Աստուած մեզի տրուած է այս դարու մէջ, անկախութեան երկրորդ պատեհութիւն մը։ Ո՛չ մէկ անհատ կը ստանայ այսպիսի բախտ մը, այսպիսի շանս մը։ Մենք պիտի մշակենք, պիտի պաշտպանենք, մենք պիտի հոգանք, որպէսզի այդ նոր Հայրենիքը որ ծնած է, որպէսզի հասակ առնէ եւ որ Հայաստանի վերադարձը միջազգային ասպարէզ, ունենայ ո՛չ միայն երկուքուկէս տարուան պատմութիւն, այլ մեր վերադարձը ըլլայ մշտական եւ մեր դրօշակը, մեր զինանշանը ծածանի հաւասար՝ բոլոր միւս երկիրներու հետ միասին։

«Առաջին անգամ չէ, որ հայ ժողովուրդը ապրած է դժուարութիւններ եւ յաղթահարած է այդ դժուարութիւնները։ Ես վստահ եմ որ Հայաստան հայ ժողովուրդի միասնական ջանքերով, մենք պիտի կարողանանք հեռու մնալ մեր անցեալի փորձութիւններէն եւ կառուցել այնպիսի Հայաստան մը, որը ո՛չ մէկը այլեւս կարենայ մեր ձեռքէն խլել։ Սփիւռքը, այո՛, այդ ողբերգութեան մէկ արգասիքն է։ Բայց այսօր մենք ունինք այն անհուն եւ յատուկ [illegible] վերաբ[illegible] այդ ողբերգութիւն[illegible] նակի[illegible] թեամբ՝ հայրենի[illegible] մամբ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՄԻՇՏ ԶՈՀԵՐ ԵՒ ՀԱՅԻ ՏԱԳՆԱՊ

Հինգշաբթի, Սեպտեմբեր 10-ի առաւօտեան մեր առած լուրերը հետեւեալ պատկերը կը պարզէին։ Ղարաբաղի մէջ նոր ընդհանուր ձեւով սրոչ հանդարտութիւն կը տիրէ, հոս ու հոն մարտերու ընթացքին եւ վերջ հրադադարի հաստատման, հայկական կողմէ ալ զոհեր ունեցած է։ Բաւական ծանր մարտեր տեղի ունեցած են Զորեքշաբթի օր (Սեպ. 9) Մարտակերտի շրջանը եւ վազուց դիւղը 4 հայ մարտիկներ մեռած են։ Հադրութի շրջանի խնուշինակ գիւղ ալ Ապրիլեանը գրաւելով ամբողջ կոծած են եւ ռումբերը ինկած են պիին վրայ, ուր բազմաթիւ կիներ կ'խաւէին եւ անոնցմէ չորսը մեռած Մէկ մեռեալ կայ նաեւ Նոր Ղէն։ Կրակոցներ կատարած է կապանի հայկական պահակներուն վրայ, հոն ալ մէկ մեռած եւ մէկ վիրաւոր կայ։ Զորս վիրաւոր կայ Սիսիանի շրջանի Բարձրաւեան Շաղաթ գիւղերը։

Ամէնէն ցաւալին այն է նաեւ որ հրադադարը չի լուծուիր (յարգ Թուրքիոյ) եւ [illegible] պատասխանած...) եւ ժողովրդին վիճակը կարելի է երեւակայել, մանաւանդ ձմրան մը մէջ, ուր անունդի տաղնապ կայ։ Հայը վերկարար միակ լուսան է չատ համար, այսինքն բոլոր անոնց որոնք բան չունին։

***

Հանրապետութեան նախագահին գոր ներկայացուցիչը՝ Դաւիթ Շահրազեան յայտարարութեամբ մը (9) կը նկարագրէ ամբողջ կացութ ռազմական դետնի վրայ, յայտնելու համար թէ առաջին օրէն իսկ (Սեպ. դերբեջան չէ յարգած Ալմա-Աթայի դադարի համաձայնութիւնը։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՄԱԿ-ի մարդասիրական չարասիրտ կու Ֆրանսայիներու սպանութիւնը

(Շար.ը Դ. էջ)

քերութիւններու յաջողման, յաղթ ի վերջոյ՝ արդարութեան։

«Մեր հանապարհը, սիրելի հա կիցներ, դարերէն կու գայ՝ փշոտ տանգաւոր է, ծանր է։ Բայց կած չունիմ, որ մեր ժողովուրդ ջախոհութեան, իրատեսութեան կըզրուածի մօտեցման շնորհիւ, պիտի յաղթահարենք այդ բոլոր դոտները եւ մեր հայրենիքը պիտ ցընենք այնտեղ՝ ուր մենք պիտ ինք, որ մեր երախաները ու մեծցնային ու ապրէին որպէս ազ կան ֆաղաքացիներ։ Եւ այդ աշ ին մէջ ես մեծ ուրախութեամբ զումով լեցուած եմ այսօր, որ իմ կողին ունիմ ձեզի նման ներ, ձեզի նման հայրենակիցներ միշտ ու միշտ եղած են ճշմարտ արդարութեան ու խաղաղութե վիրաները։ Շնորհակալութիւն լորին»։

Ապա Պատրիարքը նախարար նեց Պատրիարքութեան ու համայնքին յուշանուէրը այ թեան առթիւ։

Նախարարը բացառ քը[illegible] նը ու մի առ մի ծանօթացաւ ներկայացուցիչներու եւ այլ րութեանց հետ։